

ΑΙΟΛΙΚΗ ΛΥΡΑ *

ΕΙΝΕ μεσάνυχτα· σκοτάδι πίσσα
 Τριγύρω απλώνεται στην έρημιά·
 Θεριά δέν ρυάζονται έδω με λύσσα,
 Ούτε ακούεται φωνή καμιά.

Τώρα τὰ κύματα σιγοκοιμούνται
 Ποῦ πολεμούσανε με τὴν στεριά·
 Τὰ δένδρα ἤσυχα πιά δέν γροικιοῦνται
 Στὸ φυσομάνημα τοῦ βορηᾶ.

Ἡ ὥρα ἔφθασε... ποῦ κάθε βρόδου
 Μιά λύρα ακούεται αἰολική
 Ἐκεί τῆς αὔρας τ' ἄγγιγμα μέσ' τὸ σκοτάδι
 Ν' ἀφήνη ἀόριστη μιὰ μουσική.

Νεραίδα πέρασε ἀφροπλασμένη
 Καὶ τὴν παράτησε στὴν ἀμμουδιά...
 Ἐκεῖ τρεμόφωνη, ξεχορδισμένη
 Κλαίει μονάχη της... κάποια καρδιά.

Κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ.

* Σημ. Aeolsharfe: Πνευματόχορδον ὑπὸ τοῦ κ. Προβελεγγίου μεταφρασθέν.